

WYDAJNOŚĆ ZŁĄCZEŃ I ZAGNIEŹDZEŃ DLA SCHEMATÓW ZNORMALIZOWANYCH I ZDENORMALIZOWANYCH

Poniższe sprawozdanie ma celu niejako odtworzenie pracy z artykułu Łukasza Jajeńnicy oraz Adama Piórkowskiego o tym samym tytule. Sprawdza jak obecne wersje programów radzą sobie z użytymi wtedy zapytaniami. W obecnej pracy zostało zmienione jedno środowisko, drugie pozostało takie samo.

W ramach sprawdzenia wydajności złączeń i zagnieźdżeń, zostały przeprowadzone testy dla dwóch systemów zarządzania bazami danych: PostgreSQL i MS SQL Server. Cały eksperyment opiera się o tabelę geochronologiczną, z którą są łączone inne tabele. Zapytania były stworzone dla tabel w postaci znormalizowanej oraz zdenormalizowanej.

W ramach przypomnienia użytych wyrażeń:

NORMALIZACJA

Normalizacja jest procesem, który ma organizować dane w tabeli, zmniejszając przy tym ilość powtarzających się danych w bazie.

W dużym skrócie i uproszczeniu, normalizacja to podział większej tabeli na mniejsze tabele. Nie odnosi się to jednak do rekordów, a kolumn, ale też nie do ich ilości, a do relacji jakie występują między kolumnami. Normalizując dane, zmieniamy schematy tabel.

PODZAPYTANIA I ZAGNIEŹDZENIA

Podzapytania służą do zagnieźdzania zapytań. Można je zastosować, gdy jedno zapytanie ma bazować na wyniku drugiego zapytania. Podzapytanie polega na umieszczeniu instrukcji SELECT wewnątrz innej instrukcji SELECT. Podzapytanie może być nieskorelowane – wewnętrzne zapytanie nie jest powiązane z zewnętrznym i może być wykonane samodzielnie, lub skorelowane – gdzie zapytanie wewnętrzne jest powiązane z tym nadrzędnym.

TABELA STRATYGRAFICZNA

Tabela stratygraficzna to schematyczne przedstawienie historii Ziemi na podstawie następujących po sobie procesów geologicznych. W testach zostały wykorzystane tylko kolumny: Eon, Era, Okres, Epoka i Piętro.

EONOTEM / EON	ERATEM / ERA	SYSTEM / OKRES		ODDZIAŁ / EPOKA		PIĘTRO / WIEK	MILIONY LAT			
F A N E R O Z O I K	K E N O Z O I K	CZWARTORZĘD		HOLOCEN PLEJSTOCEN			1,8			
		TRZECIORZĘD	NEOGEN	PLIOCEN		GELAS PIACENT ZANKL		23,5		
				MIOCEN	MESYN TORTON SERRAWAL LANG BURDYGAŁ AKWITAN					
					OLIGOCEN	SZAT RUPEL PRIABON				
					EOCEN	BARTON LUTET IPREZ				
					PALEOCEN	TANET ZELAND DAN MASTRYCHT	65			
						GÓRNA / PÓŻNA			KAMPAN SANTON KONIAK TURON CENOMAN	
									DOLNA / WCZESNA	ALB APT BARREM HOTERYW WALANŻYN
				GÓRNA / PÓŻNA						BERIAS TYTON KIMERYD OKSFORD
		ŚRODKOWA	KELOWEJ BATON BAJOS AALEN							
			DOLNA / WCZESNA	TOARK PLIENSBACH SYNEMUR	203					
		GÓRNY / PÓŻNY		HETANG RETYK NORYK						
	ŚRODKOWY			KARNIK LADYN ANIZYK						
		PERM		DOLNY / WCZESNY		OLENEK IND TATAR KAZAŃ UFA			250	
	GÓRNY / PÓŻNY		KUNGUR ARTINSK SAKMAR ASSEL							
			KARBON	GÓRNY / PÓŻNY		STEFAN				GŻEL KASIMOW
	DOLNY / WCZESNY				WESTFAL		MOSKOW			
		NAMUR		BASZKIR SERPUCHOW						
	M E Z O Z O I K	P A L E O Z O I K				WIZEN TURNEJ			355	
			DEWON		GÓRNY / PÓŻNY		FAMEN FRAN ŻYWET			
					ŚRODKOWY		EIFEL			
					DOLNY / WCZESNY		EMS PRAG LOCHKOW	410		
			SYLUR		PRZYDOL LUDLOW WENŁOK LANDOWER				435	
					GÓRNY / PÓŻNY		ASZGIL KARADOK LANDEIL			
					ŚRODKOWY		LANWIRN			
					DOLNY / WCZESNY		ARENIG TREMADOK	500		
			KAMBR		GÓRNY / PÓŻNY					
					ŚRODKOWY					
					DOLNY / WCZESNY					

STWORZENIE TABEL Z DANYMI STRATYGRAFICZNYMI

Tabele w wersji znormalizowanej zostały utworzone w obydwu środowiskach standardowymi poleceniami *CREATE TABLE* oraz *INSERT INTO*.

Sam schemat tabel jest identyczny jak w pracy, na której opiera się to sprawozdanie, tj.:

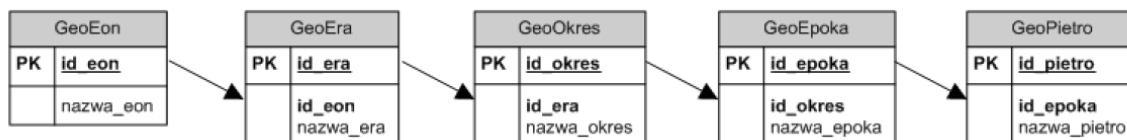

Tabela w wersji zdenormalizowanej również została utworzona w ten sam sposób:

```
CREATE TABLE GeoTabela AS (SELECT * FROM GeoPietro NATURAL JOIN GeoEpoka
NATURAL JOIN GeoOkres NATURAL JOIN GeoEra NATURAL JOIN GeoEon);
```

Taki zapis wystąpił jednak tylko w systemie PostgreSQL. W SQL Server ze względu na różnice składniowe, polecenie *NATURAL JOIN* zostało zastąpione poleceniem *INNER JOIN....ON*. Samo zapytanie wykorzystało również *SELECT*, którym wybrano odpowiednie kolumny.

STWORZENIE TABEL UZUPEŁNIAJĄCYCH

Testy opierają na sprawdzeniu złączeń i zagnieżdżeń na tabelach zawierających dużą ilość danych.

W tym celu zostały stworzone dwie dodatkowe tabele: Dziesięć i Milion. Tabela Dziesięć wypełniona jest cyframi od 0 do 9.

Tabela Milion, wypełniona danymi od 0 do 999 999, została utworzona na jej podstawie:

```
CREATE TABLE Milion (liczba INT, cyfra INT, bit INT);
```

```
INSERT INTO Milion SELECT a1.cyfra + 10*a2.cyfra + 100*a3.cyfra +
1000*a4.cyfra + 10000*a5.cyfra + 100000*a6.cyfra AS liczba, a1.cyfra AS
cyfra, a1.bit AS bit FROM Dziesięć AS a1, Dziesięć AS a2, Dziesięć AS a3,
Dziesięć AS a4, Dziesięć AS a5, Dziesięć AS a6;
```

W wykonywanych zapytaniach, dane z tabeli geochronologicznej są łączone z danymi z tabeli Milion.

KONFIGURACJA SPRZĘTOWA I PROGRAMOWA

W przeciwieństwie do wzorcowego doświadczenia, omówione testy zostały wykonane tylko na jednym komputerze o następujących parametrach:

- CPU: AMD Ryzen 5 25000U with Radeon Vega Mobile Gfx 2,0 GHz
- RAM: Pamięć DDR4 8,0 GB
- HDD: HFS256G39TNF-N3A0A, dysk SSD
- S.O.: Microsoft Windows 10 Home

Wybrane systemy zarządzania bazami danych:

- Microsoft SQL Server Management Studio 18
Microsoft SQL Server 2019, wersja 2019.15.0.2080.9
- PostgreSQL wersja 14.2
pgAdmin4 wersja 6.4

W obu środowiskach, każde zapytanie zostało wykonane pięciokrotnie.
Obydwa systemy były zainstalowane w tym samym czasie.

WYKONANE TESTY

W tym kroku zostały odtworzone zapytania, które były wykonywane w pracy wzorcowej. Zapytania te miały na celu sprawdzić wydajność złączeń i zagnieżdżeń z utworzoną tabelą geochronologiczną w wersji znormalizowanej i zdenormalizowanej. Sposób postępowania obejmował dwa etapy:

1. Wykonanie zapytań bez nałożonych indeksów (obecne były jedynie indeksy tworzące się automatycznie w momencie dodania klucza głównego do tabeli)
2. Wykonanie zapytań z nałożonymi indeksami na kolumny biorące udział w złączeniu.

Cztery zaproponowane zapytania:

- 1 Zapytanie (1Z) – złączenie tabeli Milion z tabelą geochronologiczną w postaci zdenormalizowanej, z dołączonym warunkiem modulo.
- 2 Zapytanie (2Z) – złączenie tabeli Milion z tabelą geochronologiczną w postaci znormalizowanej (złączenie pięciu tabel).
- 3 Zapytanie (3Z) – złączenie tabeli Milion z tabelą geochronologiczną w postaci zdenormalizowanej poprzez zagnieżdżenie skorelowane.
- 4 Zapytanie (4Z) – złączenie tabeli Milion z tabelą geochronologiczną w postaci znormalizowanej poprzez zagnieżdżenie skorelowane, a w zapytaniu wewnętrznym następuje złączenie poszczególnych pięciu tabel.

Kod SQL w PostgreSQL (praktycznie identyczny):

```
1Z: SELECT COUNT(*) FROM Milion INNER JOIN GeoTabela ON  
(mod(Milion.liczba,68) = (Geotabela.id_pietro));
```

```
2Z: SELECT COUNT(*) FROM Milion INNER JOIN GeoPietro ON  
(mod(Milion.liczba,68) = GeoPietro.id_pietro) NATURAL JOIN GeoEpoka  
NATURAL JOIN GeoOkres NATURAL JOIN GeoEra NATURAL JOIN GeoEon;
```

```
3Z: SELECT COUNT(*) FROM Milion WHERE mod(Milion.liczba,68) = (SELECT  
id_pietro FROM GeoTabela WHERE mod(Milion.liczba,68)=(id_pietro));
```

```
4Z: SELECT COUNT(*) FROM Milion WHERE mod(Milion.liczba,68) IN (SELECT  
GeoPietro.id_pietro FROM GeoPietro JOIN GeoEpoka ON GeoPietro.id_epoka =  
GeoEpoka.id_epoka JOIN GeoOkres ON GeoEpoka.id_okres = GeoOkres.id_okres  
JOIN GeoEra ON GeoOkres.id_era = GeoEra.id_era JOIN GeoEon ON GeoEra.id_eon  
= GeoEon.id_eon);
```

Kod SQL w MS SQL Server(niewielkie różnice w stosunku do PostgreSQL):

```

1Z: SELECT COUNT (*) FROM Milion INNER JOIN GeoTabela
    ON Milion.liczba % 68 = GeoTabela.id_pietro;

2Z: SELECT COUNT(*) FROM Milion INNER JOIN GeoPietro
    ON Milion.liczba % 68 = GeoPietro.id_pietro
    INNER JOIN GeoEpoka ON GeoPietro.id_epoka = GeoEpoka.id_epoka
    INNER JOIN GeoOkres ON GeoEpoka.id_okres = GeoOkres.id_okres
    INNER JOIN GeoEra ON GeoOkres.id_era = GeoEra.id_era
    INNER JOIN GeoEon ON GeoEra.id_eon = GeoEon.id_eon

3Z: SELECT COUNT(*) FROM Milion
    WHERE Milion.liczba % 68 = (SELECT id_pietro FROM GeoTabela
    WHERE Milion.liczba % 68 = id_pietro);

4Z: SELECT COUNT(*) FROM Milion
    WHERE Milion.liczba % 68 IN (SELECT GeoPietro.id_pietro FROM GeoPietro
    JOIN GeoEpoka ON GeoPietro.id_epoka = GeoEpoka.id_epoka
    JOIN GeoOkres ON GeoEpoka.id_okres = GeoOkres.id_okres
    JOIN GeoEra ON GeoOkres.id_era = GeoEra.id_era
    JOIN GeoEon ON GeoEra.id_eon = GeoEon.id_eon);

```

WYNIKI

Dla każdego zapytania został obliczony średni czas wykonania oraz wybrany czas minimalny, obydwa przedstawione w **milisekundach**.

Uzyskane wyniki zaprezentowano w tabelach poniżej:

Tabela1

MSSQL SERVER								
	1Z		2Z		3Z		4Z	
BEZ INDEKSÓW	MIN	AVG	MIN	AVG	MIN	AVG	MIN	AVG
	101	143	54	76	3067	3149	47	74
Z INDEKSAMI	42	48	43	49	1112	1135	43	63

Tabela2

POSTGRESQL								
	1Z		2Z		3Z		4Z	
BEZ INDEKSÓW	MIN	AVG	MIN	AVG	MIN	AVG	MIN	AVG
	201	263	453	491	11570	12238	15764	16332
Z INDEKSAMI	211	222	417	442	12104	12394	16364	17465

WNIOSKI

Pierwszym co można powiedzieć zestawiając ze sobą obecne wyniki z wynikami z artykułu oryginalnego, to to, że systemy są o wiele wydajniejsze. Szczególnie można zwrócić uwagę na PostgreSQL, który był wykorzystany w obydwu doświadczeniach. Obecnie wykonanie tych czterech przykładowych zapytań zajmuje kilkaset milisekund bądź kilkanaście sekund w zależności od zapytania, podczas gdy wcześniej wykonanie chociażby zapytania czwartego zajmowało nawet do ponad minuty.

Porównując ze sobą SQL Server i PostgreSQL, widać, że system MSSQL Server, biorąc pod uwagę ogólne spojrzenie, jest zdecydowanie szybszy od PostgreSQL. Widać także, że nałożenie indeksów na poszczególne kolumny w tym środowisku sprawiło, że zapytania wykonywały się o wiele szybciej, czego nie można powiedzieć o PostgreSQL, gdzie momentami można było mieć wrażenie, że indeksacja wręcz wydłuża cały proces. W szczególności było to zauważalne w trzecim i czwartym zapytaniu.

W systemie SQL Server zapytania wykonywały się w podobnym czasie, zarówno dla postaci znormalizowanej jak i zdenormalizowanej. Jedynie wyraźna różnica następowała w przypadku zapytania trzeciego, gdzie czas wykonania bez indeksu to ponad 3 sekundy, a z indeksem ponad sekundę, podczas gdy reszta zapytań zajmowała do kilkudziesięciu milisekund.

Nadal jednak można powiedzieć, że dla większości przypadków postać zdenormalizowana jest wydajniejsza.

Potwierdza się również wniosek, że zagnieżdżenia są wolniejsze niż zwykłe złączenia tabel, a także fakt, że postać znormalizowana działa szybciej dla zagnieżdżenia skorelowanego.

MSSQL Server zdecydowanie przeważa pod względem wydajności w stosunku do złączeń jak i do zagnieżdżeń. W większości, to właśnie w tym systemie zapytania wykonywały się szybciej.

Cieężko jest jednak jednoznacznie porównać oba systemy. Patrząc jedynie na MSSQL Server można by dojść do wniosku, że postać znormalizowana usprawnia wydajność, ponieważ to właśnie te zapytania z reguły wykonywały się szybciej. Natomiast w systemie PostgreSQL jest dokładnie na odwrót – to zapytania z tabelami w postaci zdenormalizowanej wykonywały się szybciej.

Podsumowując, uwzględniając powyższe wyniki, normalizacja może prowadzić zarówno do spadku jak i do niewielkiego wzrostu wydajności. Uzależnione jest to środowiskiem, w jakim wykonywane są zapytania, ale także od rodzaju samego zapytania. Istotne jest także, czy na tabele zostały nałożone indeksy, ponieważ ich obecność w wielu sytuacjach może poprawić sprawność. Choć z reguły normalizacja wiąże się jednak z wysokimi kosztami wydajnościowymi, pozwala zachować porządek w bazie danych, rozwiązuje problem wystąpienia wszelkich anomalii dodawania, usuwania i modyfikacji rekordów oraz zmniejsza ogólną ilość danych przechowywanych w bazie.

Bibliografia:

1. Jajeńska Ł., Piórkowski A.: Wydajność złączeń i zagnieżdżeń dla schematów znormalizowanych i zdenormalizowanych [pdf]
2. Dr inż. Lupa Michał: 2022 Bazy danych I – materiały z wykładu
3. Wydawnictwo Naukowe PWN S.A. 2004
http://stareaneksy.pwn.pl/historia_ziemi/przyklady/?pokaz=tabela